

Række af Nar, dele denne min Anskuelse, og at de ogsaa paaflønne, at der er givet Rigsdagen Leilighed, ved dette Lovudkast's Forelæggelse, til at gaae ind paa denne Sags Behandling og see at faae tilveiebragt en Ordning. Jeg maa derfor ogsaa paa det Bestemteste fraraade, at man nu skulde standse denne Sag. — Det er en Sag, som virkelig fortjener en moden Overveelse, og hvor der er noget at gjøre, dersom man ikke vil fremkalde Forviklinger. Jeg vil derfor finde det rigtigst, naar dette Spørgsmaal kommer under Forhandling, at man nedsætter et Udvalg, og at man da tager denne Sag under en aldeles rolig og sindig Overveelse. Der er jo virkelig ikke her Tale om, at man vil fratage Rigsdagen Noget, men Taler er om, hvorledes man fornuftigst og hensigtsmæssigst kan faae denne Sag ordnet, og jeg tvivler heller ikke paa, efter de Uttringer, der ere komne fra den høitagtede Ministerformand, at ogsaa Regjeringen vil være villig til at staae ind paa en Bet, ad hvilken en saadan Overenskomst kan tilveiebringes.

Indenrigsministeren: Jeg har allerede engang udtalt, at, naar Regjeringen havde feilet, som jo maa antages nu, efter hvad her er ytret, i sin Forudsætning, at Rigsdagen ikke lagde Bægt paa den controllerende lovgivende Myndighed for Coloniernes Vedkommende, som den sidste Taler kaldte den, da vilde Regjeringen gjerne imødefomme enhver Forhandling, der kunde, ved at bestemme Begrebet nærmere, søge at fjerne de finansielle Forviklinger. Som sædvanligt, og ikke sjældent, har den sidste Taler klart udtvyst det, der da handles om, naar han sagde, at man i denne Sag skulde søge at bevirke en Overenskomst angaaende de forskjellige Spørgsmaal, som foreligge i finansiell Henseende, og herom er vist Ingen en mere berettiget Dommer her i Salen end Finantsudvalgets saa mange Gange gjenvalgte Formand. Nu mener jeg netop, at Beten til en saadan Overenskomst vilde være, at man i en Lov, der ikke opgav Rigsdagens Indflydelse paa Coloniernes indre Anliggender, søgte at ordne de finansielle Forhold saaledes, at der kunde

blive en fast Regel. Naar Regjeringen da kunde tiltræde en saadan Regel, er det aldeles sandsynligt, at den ikke vilde møde nogen Banffelighed i Rigsraadet, og da vil virkelig den første Banffelighed ved Udførelsen af den givne Forsatnings Regler derved være fjernet; men, skal dette gjøres, saa kan man ikke sige, at Sagen ikke haster; thi nu skal Rigsdagen tage sin Bestemmelse om de finansielle Forhold, der foreligge i Finantsloven, og i Marts Maaned skal Rigsraadet tage sin Bestemmelse om disse samme finansielle Forhold. Skal altsaa denne Sag, kunne ordnes saaledes, at den trusne Afgjørelse fra begge Sider erkendes for rigtig, saa maa det første Skridt gjøres nu. Naar et saadant Lovudkast lader de indre Anliggender, affeet fra det finansielle Spørgsmaal, blive, som de ere, saa bortfalde og, forekommer det mig, alle de Betæneligheder, som fra andre Rigsdagsmands Side ere blevne reiste.

Naar det iøvrigt er blevet bemærket, at det hastede mere med de fiesvigiske og holsteenske Domainers Indlæggelse under Domainedirectoratet, og derved under Ministeriet for de fælles Anliggender, end med de grønlandiske Domainers, saa skal jeg af Agtelse for den ærede Taler, der gjorde opmærksom derpaa, erindre, at Spørgsmaalet om Hertugdømmernes særlige Anliggender i flere Henseender, og navnlig i den heromhandlede, først maatte ordnes, forinden man kunde tage en Bestemmelse om en Forandring af, hvad der tidligere havde været særligt i Hertugdømmerne. Dette Spørgsmaal er for Slesvigs Vedkommende ordnet ved en Kongelig Anordning, som har været meddeelt den nu sluttede fiesvigiske Stænderforsamling. Det var da vistnok rigtigt af Regjeringen at afvente, om der ikke fremkom nogen Grindring fra Forsamlingen i saa Henseende, men ingen saadan Grindring er fremkommen, og — det vil derfor hellerikke være ret mange Dage, inden de fiesvigiske Domainers ville overgaae under Ministeriet for de fælles Anliggender; derefter staaer det Samme tilbage overfor den holsteenske Stænderforsamling, og jeg tvivler ikke paa, at der vil blive gaaet frem paa samme Maade. Det er saa ofte Tilfældet, at Folk, der staae udenfor og navnlig ikke kunne tagttage For-